

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 1. De Prudentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

laborum Sanctorum suorum. Securus labor, con-
 nullus valet evacuare defectus. Quod ipsum verb. I
 B. Virgo S. Birgittæ olim sequentibus verbis in fine
 Amici DEI non habent attædiari in servitio DEI
 laborare, ut homo malus fiat melior, & homo tam I
 veniat ad perfectiora. Nam quicumque volumedia
 haberet sibilandi in aures omnium transeuntium, ora
 JESUS Christus esset verè DEI Filius, ac faciens
 naretur, quantum posset, ad aliorum conversionem :
 licet nulli vel pauci converterentur, nihilominus
 dem mercedem obtineret, ac si omnes convertitio
 tur. Sicut per exemplum dico tibi : Si duo merc
 ex præcepto Domini foderent Montem durissim
 & alius inveniret aurum electum, alius verò nihil
 propter laborem & voluntatem digni essent
 mercede.

C A P U T III.

DE MORALIBVS VIRTVTIBVS

HArum quatuor plerumque genera ab Ascetis
 gnantur, de quibus S. Bernardus in lib. de co
 ait : *Bonus circuitus est, si iustitia querit, Prudentia
 venit, Fortitudo vendicat, Temperantia possidet,
 iustitia in affectu, Prudentia in Intellectu, Fortitudo
 effectu, Temperantia in usu.* Quid autem de his spe
 liter scire Ascetam oporteat, in præsentis capite dicitur

§. I.

De Prudentia.

I. Est Virtus practica, per quam & finis huius
 stus præfigitur; & media ad eundem obtinendum

labor, congrua eliguntur; brevius verò S. Augustinus de lib.
 ipsum. Rerum appetendarum, fugiendarumve scientiam
 bis in fine definit; de qua tria præcipuè Ascetæ sunt notanda.
 DE II. Primum est, ut bene sciat officium & natu-
 hominam Prudentiæ, quod est, optimum finem & optima
 volumedia præscribere, quem in finem tria potissimum tem-
 intium. ora observat, uti Seneca notavit, dum dixit: Si pru-
 facientens fuerit animus tuus, tribus temporibus dispense-
 nveretur: præterita cogita, præsentia ordina, futura provi-
 domine. Primum per Cautionem, alterum per Circumspe-
 conversionem, tertium per Providentiam.
 III. Alterum est, ut peritiam & dexteritatem ac-
 quirit, in primarijs tribus prudentiæ actibus, delibe-
 erò nihil. ando, scilicet judicando, & imperando, exercendis.
 essent a quem finem proderit regulas aliquas in eorum exer-
 itio præ oculis habendas nôsse, quales quidem sequen-
 es esse poterunt. 1. Pro Consultatione; Prima: Fili-
 ni, sine consilio nihil facias, & post factum non pœni-
 TIBVS. bit. Secunda: In qualibet causa intra cum Moyse
 Afcetis in tabernaculum ad consulendum Dominum, & au-
 b. de co. lies divinum responsum, & redibis instructus de mul-
 prudentis præsentibus & futuris, propterea namque Josue &
 possidet. Filij Israël à Gabaonitis leguntur decepti, quia os Do-
 Fortitudo mini prius non interrogaverunt, sed nimium creduli
 e his spe. dulcibus sermonibus, falsa pietate delusi sunt. Ter-
 pite dice. ta: Multi sint tibi pacifici, & Consiliarius sit tibi unus
 de mille; scilicet vel DEUS, vel Superior, vel alius vir
 prudens, doctus, & rectus. Quarta: Deliberandum
 est diu, quod statuendum est semel: præcipuè si ejus-
 modi sit decretum, quod revocare non liceat. Pro
 finis ho. Electione sequentes servire possunt. Prima: Non
 ndum co. accipias, (aut appetas,) munera, (aut aliud quidpiam
 H ad

ad finem impertinens) quæ etiam excæcant prudentibus
 Hinc Aristoteles manifestum est, inquit, quoniam der
 possibile est prudentem esse, qui non sit bonus; hoc
 quia virtutes comprimunt inordinatas passiones; qui
 sincerum iudicium corrumpunt; tum quia quisque con
 secundum affectum iudicat, uti Thomas Kemp run
 advertit, dum dixit: sicut res nobis cordi est, sic nec
 frequenter iudicamus: nam verum iudicium ron
 privatum amorem faciliter perdimus. Secundum der
 alteri in presenti negotio suaderes, prior ipse pra
 nam caritas à seipso incipit. Hinc Livius Salina pra
 consilio primus rogatus sententiam, neminem dica
 dare posse consilium dixit, quàm eum, qui sic
 suaderet, quod ipse, si in eodem loco esset, cer
 fuerit. Tertia: Fac modò, quæ quondam facta filij
 velis: præsertim mortis & iudicij tempore, uti S. crit
 tius in regulis Electionis suavit. Quarta: Semper dixi
 ferendum est, quod ad finem certius & abundan in t
 consequendum juvat: Hoc autem ut cognoscere voc
 tiones pro utraque parte examinandæ & pondera lice
 sunt. Cæteris autem paribus semper præferenda del
 comoda majora minoribus, universalia singularia
 duratura pereuntibus, certa incertis, securâ peric
 Quinta: Melius est parvum bonum cum parvo
 quàm magnum bonum cum magno malo; hoc
 eo ipso quòd magnum sit, omni studio fugiendum
 Pro Imperio denique sequentes regulas observanda
 derit. Prima: Periculosè differtur, quod semel
 eligitur; quia occasio calva est, & quovis serpente
 gis lubrica: Felicitas consiliorum in velocitate
 tionis est posita. Secunda: Qui observat ven
 non seminat: id est, qui nimis cupit placere ho

bus, & displicere reformidat, nunquam consilia prudenter concepta exequetur. Prima virtus Prudentis, hominum de se iudicia spernere. Si vis beatus esse, inquit Wido, hoc primùm cogita, æternorum intuitu contemnere, & contemni. Tertia: Magnarum rerum etsi successus non fuerit, honestus est ipse conatus; nec honestus tantùm, sed meritorius etiam, quia coronat DEUS voluntatem, ubi non invenit facultatem.

IV. Tertium est, ut præcipuas proprietates Prudentiæ bene intelligat, & observet, quarum tres sunt præcipuæ. Prima *simplicitas*: Quam Servator ipse indicavit, dum Apostolos monuit, ut essent prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ; nihil scilicet fraudis, aut sinistrae intentionis electioni aut consilijs admiscendo. Secunda *tarditas*: Certè Democritus Ætolus nullam rem tam inimicam esse consilijs dixit, quàm celeritatem: præcipitata enim consilia si in transversum agantur, nullâ pœnitentiâ in melius revocari possunt. Tertia *celeritas*: in executione videlicet, juxta commune proverbium, quo dici solet: diu delibera, citò facito.

§. II.

De Justitia.

I. Est habitus voluntatis ad suum cuique tribuendum inclinans; de qua Virtute Sequentia Ascetæ scienda sunt.

II. Primum est, ut, cum justitia sit virtus ad jus suum cuique tribuendum inclinans, bene cognoscere studeat, quod sit jus illud, quod variis Personis tribuere debeat. Nimirum 1. DEO amorem, reverentiam,